

Քեղոյ (ա.), Խորովդք.
Քեւեւ (թ.?), Թաշկինակ.
Քեւէւ (թ.?), մղիլ, բամիչ. Քեւէւ(ր) ւեւն, բամիչ
կոնք. մեծ բամիչ.
Քեւ (թ., քեւ), շահ.
Քեւեւ (ա.), շնորհ, բարհաճութիւն.
Քւաւեւ (թ., քեւակի, քեւաչէ). իցիւ. երկորդ
ձեւը — ժղ. հմ. լիցիւմ (ա. լիտի).
Քեւու (թ.), կուսու.
Քեւու (թ., քեւէւ), կիր.
Քեւու (շահ. Հն. Ակ. 70 — քեվու, և 74 —
“քեվու” (քրտ), կուսահայր (քրտաց մէջ).
Քեւու-ը (թ.), տեսու.
Քւու (պ. քեւչէ), անկիւն.
Քեւու-ը (թ., քեւօփրի), կամուրջ.
Քու (թ., քեւօ), արմատ.
Քեւու-ը (թ., քեւ-փէթ), ընտանիք.
Քեւու (ա. ֆագաթ), բայց.
Քեւու (ա. ֆագ/թ), աղջատ. մուրացիկ.
Քեյի (ա.), սոկոս.
Քեյու (ա. ֆախու), շահ, օգուտ.
Քե-ւ (ա. ֆադք), տարբերութիւն.
Քեւուն (պ. Քերափ-ընդարձակ?), զուարթ, ուրաս.
Քեւ (թ.), թաքան ֆէս.
Քեւու (պ. Քեւէւ), ճակատագիր, բախտ.
Քեւուն (թ., Քերափէ), վերական.
Քեւուն (պ.), հռաման.
Քեւուն (պ. *Քերաննէ?), կարճ թեւաւոր բամկանակ,
զործածական Ավանմ.
Քւաւեւ (թ.?), տակոս. Պուշ. Քիլ.
Քըւանառող (Փր. թ. Քրանարզ). Քրանացի.
Քիւն (ա. Քիւն, Քիւլն, Նկն), այս ինչ.
Քիւն (պ.), զոր.
Քսուեւեւ: հս-եւեւ (ա. Փուգարա, յու. Փագիր-ի), աղ-
քատ, մուրացիւ.

ՍԱՅԵՆԱԽՈՍԱԿԱՆ

ՆԱԶԱՐԵԱՆ ՅՈՎՀ. Խ. — Կրթական վերածութիւն:
Կ. Պոլիս, 1909, Յու էջ 112: Կի՞ն և ոչ.

Ահա գրիք մը եւս, զոր հետաքրիդի ուշա-
դրութեամբ ու օգտիւ պիտի կարդան մանկանց
դաստիարակութեան նույիսական գործ պն զբա-
զող ամէն զաստիարակե եւ ուսուցիչք: “Կրթա-
կան վերածութիւնը անունը ծցիկ կը համա-
պատասխանէ գրոյին միջի բովանդակութեան,
որ ի հարեւ, զուտ դպրոցական ըլլալով, իւր
կէս նպատակին ունի սմբայն կրթական հարցեր,
մնդիրները յուրեւ եւ գոհացում զահնձնեւ
մանկութեան եւ դաստիարակութեան իրաւունք.
Ներունն:

Մեր ազգային արդի դաստիարակութեան
բազմակողմանի թերութիւնները հաերած անօթ

են, վերածութեան պէտքը զգալի դարձած է
ամէն կողմ, քանի որ ցարդի ի գործածութեան
եղաղ կրթական դրութիւնք չկրցան իրենցմէ
անկալուած արդիւնքն յառաջ բերել, եւ ...
ինչպէս չեղինակը քիչ մ'աւելի յառաջ կ'եր-
թայ — “քանի որ պէտք եղածին շափ կուման
տէր եւ իրենց պաշտօնին գիտակից կրթական
մշակիւր չենք ունեցած.”

Մեր ազգ՝ դաստիարակութեան կարեւոր
հարցին ամենէն աններելի թերութեան յայնմ
է անս, որ մենք տղան մէջ առողջ նկարա-
զլին՝ իւր առած ուսման հետ համընթաց զար-
գաւալուն հոգ չենք տանիր եւ երկորդ, որ մեր
վարժարաններն առանց բացառութեան ամէնն
ալ առաւել կամ նուազ ուսուցչական նիւ-
թապաշտութեամբ վարակուած են: Ի՞նչ հարկ
կար՝ որ համար ուսմանց ծրագիրներն այնչափ
չափազանց խնձել ու խճողել (նիւթապաշտու-
թիւն) եւ անդին տղան մնային կարողութեանց
զարգացումն անտեսել... Donner des con-
naissances est bien, former l'esprit est
mieux (J. Carré, Traité de Pédagogie
scol. 168). Ըստ լւա ըսած էր Հ. Եսասրով
անդղիական տիպար զաստիարակութեան մեթո-
դին մասին խօսելով. “Դաստիարակութեան բնեւն
խի եւ գլխաւոր նպատակը չի կայանար պար-
զապէս ըլլեղը կրթելու վայ, հապա միեւնոյն
ատեն առողջ նկարագրի հետ՝ գործունեայ
միտր ու քաջառողջ մարմին մը տեղեծելու
վրայի: ”

Եյսօր մեր վարժարաններու մէջ զանա-
զան ուսմունք կ'աւանդուին, որոնք կրթութեան
թէ իր միջոց եւ թէ իրը նպատակ կը ծա-
ռային. յիշողութիւնները կը ծանրաբեռնուին,
ուսուցնելու մեքենական եղանակներ կը դոյա-
նան. եւ այս ամէնը ինչ բանի ծառայեց —
մարդկային կարողութիւնները բթացնելու եւ
— որ աւելին է — ի սպառ անզարդ մալու։
Այս է ահա մեր վարժարաններու մէջ աւան-
դուած (իրը նպատակ) լեգէն լեզուաց յառաջ
բերած զարմանակի արդիւնքը, որով այն կ'ըլլայ
որ, այսօր մեր ազգ. վարժարաններու ուսմանց
շրջանը մեքենապէս բոլորած հայ պատանիք 90%ը
ի վեցակի չեն ըլլար՝ ըստօն օտար լեզու, եւ ոչ
իսկ իրենց մայրենի լեզուն կոկիկ գրել եւ —
աւելի գէցը — չոր հըռվ հասկընալ! Պատ-
ճանը. որովհետեւ վարժարանաց առաջադրեալ
երաբիւնները չեն համապատասխաներ ժաման
ակիս պահանջնաց: Ըստ լւա ըսած է չեղի-
նակը. “Չեւէն հասութեան տէր անձինք կը պակ-

սին մեզի... գիտակից ուժերը ցանցառ են. և եթէ քիչ մ'աւելի խորունկնեն պրատելու ըլլակի, իսկոյն պիտի տեսնենք որ, այս տեսունն իրական պատճառը մեր տուած հարեւանցի ու մակերեւութային կրթութիւնն է լոկ եւ ոչ այլ ինչ:

Արդ, Հեղինակին այս ու ասոր նման գպրոցական բարեկարգութեան հայող շատ մը հարցեր կը շօշափէ, հարցեր՝ որոնց կիրարկամբն է միայն որ մենք պիտի կարենանք մեր հնաւանդու պատու ելիական դրութեամբ օժտուած վարժարաններն ըստ մասին բարեկարգութեան ձամբան գնել: Բայց թէ երբ. ասոր պատասխանը՝ եթէ ոչ բոլորովին ժխտական, գոնեայ առ այժմ անորոշ ժամանակի մը կրնայ վերապահուած ըլլալ:

Գրքին իրը վերջաբան աւելցուած է՝ Կոչ կրթականներուն գլուխը, ուր կը կարդանք հետեւեալ գիտազութեան արժանի առղերը. «Օսմ. սհմ. բէթիմին ատեն, բոլոր օսմ. տարրերը մրցում մեջ են, եւ արդէն ամէնքն ալ գլած»

անցած են Հայերը իրենց յառաջադիմական տեսակիտով: Ազնի կրթականներ գարեցելք յաւակնու եւ մասպարծ յայտարարութիւններէ եւ համոզութիւններէ: Ի՞նչ կարժէ Հայը իր յառաջադիմութեամբ եւ կրթական գործով. ո՞ւսափ գրամ ու աշխատութիւն յատկացուցած է իր այդ նպատակին, քանի՞ հատ հեղինակներ ունի ... Մենք համոզուած ենք թէ եղած ենք, ամէն ազգերէ ու ցեղերէ աւելի ընդունակ ենք եւ զարգացած ենք. այն, մենք մեծարան ըլլալէ զատ ուրիշ մասնագիտութիւնն եւ առաւելլութիւն չունենք. գաղափարը, գիտութեան, գեղարվեստի... մեջ յետամաց ենք. եւ եթէ այսպէս մասն տակաւին շատ աւելի պիտի յետապիմներ եւ իրոխտարար նիրգներնի յառաջադէմ պիտի նկատենք....» (106): Ցաւելի՛, բայց շատ ուղիղ Նկարագրութիւն:

Իցին թէ Հեղինակին աշխատութեան սերմբը բերի գետանի վրայ իյնալով՝ ակնկալուած պառուզ յատար բերէին, զոր կը մաղթենք ի բոլոր սրտեւ:

Հ. Գ. ԳԱՐԱՍԹԻԼՅԱՆ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

INHALT

ԳՐԱԿԱՆ — Վաճառդացի Թ: 1909—1910. Հայ կեամբ. 33:

LITERARISCH — Vanandači Th.: 1909—1910. Das armenische Leben. 33.

ՄԱՏԵԽԱԳԻՐԱԿԱՆ — Ակիման Հ. Ն: Վրթանէս Վրդ. Քերոր և իր երկասիրութիւնները. 37:

LITERATURGESCHICHTE — Akinian P. N.: Vrthanes Vardapet der Philosoph und seine Schriften (II). 37.

ԱՇԱԽԱԿԱ Հ: Հայոց գրեզ. 46:

ADJARIAN H.: Die armenischen Schriften. 46.

ԱՇԱԽԱԿԱ Հ: Շուշակ հայերն Զեռազրաց նոր Բայազէտի. 52:

ADJARIAN H.: Die armenischen Handschriften in Neu-Bajazet (II). 52.

ԼԵՋՈՒԱԲՈՆՆԵՐՆ — Գաղանձեան Յովհ. Մանմանական Ներկան հայ բարբառներու մէջ. 65:

LINGUISTISCH — Gazandjian Joh.: Das Indikativ Präsens in arm. Dialakten. 55.

ՄԱՔԱՆԱԴ Ա: Ակնայ բարբառի փոխ առած բառեր օտար լեզուներից. 67:

MAXOUDIAN M.: Die Fremdwörter in dem Dialekte von Akn. 57.

ՄԱՏԵԽԱԳԻՐԱԿԱՆ — Նազարեան Յովհ. Խ. Կրթական վերածութիւն. (Հ. Գ. Գարանֆիլյան), 63:

REZENSION — Pädagogische Wiedergeburt (P. G. Karanfilian). 63.